

РЕШЕНИЕ

№ 679

гр. София, 01.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **8712** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда” срещу
съдебно решение от 6.06.2012 година, постановено по н.а.х.дело №15034/2011 година
по описа на Софийски районен съд, 94 състав, с което е отменено Наказателно
постановление № 22-2202145/18.02.2011 година, издадено от директора на Дирекция
„Инспекция по труда – С.”, с което на Д. С. Ф. е наложена имуществена санкция в
размер на 5000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса
на труда (КТ), за неизпълнение на задължението по чл. 61, ал. 1 от КТ за това, че не е
сключила трудов договор с П. Г. Ф..

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като
постановено при съществени нарушения на материалния закон – касационно
основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Касаторът твърди, че съдът се е произнесъл
при неизяснена фактическа обстановка, без достатъчно аргументи и не е обсъдил
всички доказателства от значение за спора. Твърди, че в изпълнение на дадените
предписания е сключен трудов договор, като в него е вписана предходна дата

28.12.2010г. не игнорирал факта на нарушението. Счита, че умишлено е отразена дата на сключване на трудовия договор, предхождаща проверката с цел да се избегне административнонаказателно преследване. Излага съображения също, че се касаело за техническа грешка при изписване датата на нарушението в НП. Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд и вместо него постанови друго с което потвърди наказателното постановление.

Ответникът, чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението на първоинстанционния съд потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със съдебно решение от 6.06.2012 година, постановено по н.а.х.дело №15034/2011 година по описа на Софийски районен съд, 94 състав, е отменел Наказателно постановление № 22-2202145/18.02.2011 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда – С.”, с което на Д. С. Ф. е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), за неизпълнение на задължението по чл. 61, ал. 1 от КТ за това, че не е сключила трудов договор с П. Г. Ф..

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите М., Т., И. и Ф., както и писмените доказателства представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че атакуваното наказателно постановление следва да се отмени, тъй като при съставянето на акта и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правата на Д. С. Ф. и накърняване правото ѝ на защита.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящата касационна инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи. Налице е недопустимо несъответствие между описанието на нарушението в АУАН и в НП относно датата на извършване на твърдяното административно нарушение, като в акта е посочено, че нарушението е извършено на 29.12.2010г., а в НП се сочи датата 29.12.2011г. Налице е също така противоречие в самото НП като е посочено, че Д. Ф. в качеството си на работодател не е сключила

трудов договор с П. Ф. преди постъпването му на работа на 29.12.2011г., а в предходен абзац е изложено, че е представен трудов договор с дата на сключване 28.12.2011г. При това положение и като съобрази наведеното в касационната жалба, съдът напълно споделя изложените правни изводи от първоинстанционния съд, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения водещи до накърняване правото на защита, които са неотносими към понятието технически грешки както твърди касатора. Не са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение е противоречиво, не съответства на законовото изискване за пълно, ясно и точно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не съществува пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

При така изложеното, касационният състав намира, че първоинстанционният съд е постановил обжалваното съдебно решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият касационен състав споделя.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд - София град, Шести касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 6.06.2012 година, постановено по н.а.х.дело №15034/2011 година по описа на Софийски районен съд, 94 състав .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: